

BELLPUIIG

ARTÀ

3 AGOST 1984

Nº 85

- IV EPOCA - ANY XXV -

REVISTA QUINZENAL

ARTÀ
EN
FESTES

S
A
N
T

S
A
L
V
A
D
O
R
84

Aquarel·la de Francisco Val

"Ja arriben ses festes", "Serà abans de festes", "Ho veurem després de festes", "Passat festes vendrà".

Tota aquesta fraseologia indica bastantment que les festes populars eren i encara són unes fites inamovibles del calendari.

Els artanencs ens referim clarament a les Festes de Sant Salvador.

Les festes patronals dels pobles deriven d'unes devocions semblantment populars.

La devoció medieval a Sant Salvador fou duita a la vila pels primers pobladors venguts a Artà, des de Catalunya o Aragó, després de la conquesta.

Novelles descobertes mostren que la devoció a Sant Salvador senyoreja a Artà, almanco, des de l'any 1.252. Aquest any, al fer testament un tal Pere Cerqueda, deixa quatre sous a Sant Salvador. No són berbes.

La festa de Sant Salvador ha corregut una importància consemblant a Pasqua i a Nadal, en doble festivitat, Sant Salvador i Sant Salvadoret, Nadal i Nadalet, Pasqua i Pasquet.

Mirau com un glosador artanenc enllaça les tres festes principals d'Artà en una sola cançó:

*Passada la Passió,
Pasqua floreix en panades;
Bons gelats i ensaïmades
mos dóna Sant Salvador;
Nadal, coques de torró,
neules i metlles torrades.*

A. GILI

SUMARI:

UN ANY DE RESIDENCIA, per G. B.

DARRER ACIE, per M. Mestre

NOTICIARI

ESPORTS

REVISTA QUINZENAL
 Nº 85 IV Epoca 3 agost 1984

DIRECTOR :
 Rafael Umbert i Sureda

CONSELL DE REDACCIÓ :
 Miquel Morey
 Antoni Gili
 Jaume Mayol
 Climent Obrador
 Mª Pilar Lucas
 Joan Pastor
 Guillem Artigues
 Guillem Bisquerra
 (Administrador)

COL·LABORADORS :
 Jeroni Ginard
 Pere Pep Gil
 Pep Català
 Pere Gili
 Sebastia Tous

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :
 Carrer Sant Salvador, 2.
 Tel. 56 20 20 - ARTA.

IMPRIMEIX :
 GRAFIQUES LLEVANT
 Carrer de Ciutat, 55
 Tél. 56 26 04 - ARTA.

Dipòsit Legal, P.M. 57-1969.

La Dirección y Consejo de Redacción de "Bellpuig" no se responsabiliza del contenido ideológico de los artículos de sus colaboradores o redactores.

Festes patronals

Festes casolanes, antigues, entranyables, plenes de retrobaments, arrelades de debò dins les nostres contrades.

Tornam al nostre poble amb emoció tensa i arborada, contents, enyoradissos, més madurs; volem celebrar junts, necessitam recordar, cercam noves alegres, desitjam estrènyer trunyelles d'amistat.

Retrobam els padrins, d'ulls espirejants i conets farcits d'estimera, miram el paperi dels carrers, trepitjam la murta escampada pel carrers, visitam les vellanes, sentim la joia de veure els jocs nerviosos dels infants, radolam per la fira de l'alegria.

Toca la música a la plaça; tothom és al carrer cercant la màgia blanca de la germanor; els gegants i cabeçudos persegueixen la mainada mentre els xeremiers ens diuen el seu missatge festiu amb tons i ritmes d'antigor.

Més tard, a la plaça, hi haurà ball d'aferrat, corregudes de cintes, teatre popular, ball de bot amb salts i cabrioles.

El saborino gairebé variat dels datils ensucrats, de les vellanes torrades o del torró de mella, ens transporten màgicament a la nostra ja llunyana infantesa. Les tonades monòtones d'un glossat un poc picant ens parlen una vegada més d'un temps que passa i no passa.

A l'Església ja no hi ha altar fumant i missa de tres. Ara són altres temps. Però, jamai falten els lliris, els gladiols i les roses davant l'imatge del nostre patró. I l'alegria de la fe, que jamai s'apaga del fanal de la nostra nissaga, està pertot arreu dins el poble feil que confiadament demana i espera: una bona anyada, salut a casa seva, treball per a tothom, alegria i molts d'anys per a tots.

Les nostres festes patronals tenen sempre un aire de renovada tendresa, de records entrenyables, de temps que tornam a reviure amb fidelitat al nostre paisanatge.

Les festes són empentes per a seguir caminant amb delit i joia.

Equip parroquial

SER FELIÇ... COM?

(XXXIII)

La Mare de la meva infantesa

I que de bons recors m'ha inspirat avui travessar la plaça ampla de Lluc de bon matí, quan encara fela fred i la nit s'amagava ampaçada per entremig de les muntanyes, a l'arribada dels primers peregrins que venien depressa a saludar a la Moreneta, en el moment que els ocells despertaven la natura ensopida amb l'encís del seu cant deixondidor.

Aleshores he pensat en les experiències viscudes en la meva infantesa quan peregrinàvem en estol, amb carros, bísties i bon humor, farcits de fe sincera i senzilla, cercant consol i ajuda per a la nostra misèria. Ara, molts temps després, carregat d'anys i d'experiències, afeixugat pel pes de les tasques de cada dia, il·lusionat per l'alegria de retrobar-me amb la Mare, petita i graciosa, tot me sembla un somni que voldria perllongar més enllà d'unes hores que passen massa depressa.

Lluc té un encant misteriós. És com una llar, ampla i calenta, on hi caben tants de fills que retornen esquincats per les mil batalles de la vida i que troben de bell nou l'ambient i el clima familiar que jamai voldrien haver perdut.

He pujat al cambril a poc a poc, recordant peticions antigues, reviscolant alegries passades, engolint llàgrimes viscudes, i sentint, enyoradís i entranyable, el desig de seguir essent com un infant que necessita la Mare, Verge de sempre, i que frueix encara descansat confiadament en els seus braços. El farcell feixuc de les meves penes s'ha alleugerat quan he besat els seus peus de pedra, gastats per les moltes carícies de tants de fills d'aquesta terra mallorquina, magra però ben sucada, de penyals disforjos, de pinars ben pentinats, d'atrevides muntanyes, de marges quanyats a la roca, de solcs repinyats per l'arada, de

parets seques, de platges blanques i de mars tranquil·les.

Avui he retrobat de bell nou la Verge de la meva infantesa, tan serena, tan pal·lida, tan acollidora, tan meva, tan Mare. He quedat ben quiet, als seus peus una bona estona. Era tan dolc restar devora Ella, explicant-li les meves tristesses, compartint les meves alegries, pregant silenciosament, estimant de debò... I que ho és de meravellós sentir l'escalf de la seva tendresa!

Mallorca segueix necessitant l'amor de la Mare, moreneta amagada en les penyes de Lluc, que ens recorda en tot moment la fe de la nostra nissaga i que ens fa estimar de debò la llengua i els costums dels que trepitjaren les nostres contrades.

No perdrem jamai la nostra identitat si sovint ens trobam, agermanats i plens de fe, peregrinant al Santuari de tots els mallorquins.

Gregori Mateu Estarelles

EXPOSICIONS

Del 27 de Juliol al 7 d'Agost hi ha exposició d'olis i ceràmiques populars a càrrec de Francesca Morell, a la Caixa de Pensions. Aquesta exposició és a benefici de la Residència.

Del 28 de Juliol al 8 d'Agost, exposa a la Caixa "Sa Nostra", l'escultor Pere Pujol les seves feines de terra cuita. 30 són les obres que ofereix al poble i que per cert són molt visitades. Ells ens recorden molts de personatges i coses d'Artà.

Dia 4 d'Agost a les 20,30 s'inaugura una exposició de ceràmica d'Art de Mallorca a Ca'n Cardaix, a benefici de la Residència. Al mateix temps hi haurà exposició d'olis i dibuixos d'En Ferré i Andreu.

ACAMPADES

Es mes de Juliol es dos col·legis privats d'EGB, ha entretingut els alumnes amb acampades. El de les monges, han anat a Sa Duaia en dos torns. En total, uns 70 al·lots han participat d'uns dies de compartir els jocs, il·lusions i temps lliure, i s'ho han passat molt bé.

També el col·legi des Frares ha fet dos torns a la Porciúncula. Més de cent alumnes han pres part a aqueixes acampades, lluny de caseva i aprop uns dels altres amb fraternitat i germanor.

Enhorabona als acompanyants i monitors, els quals amb el seu sacrifici, fan que els nostros al·lots disfrutin d'unes merescudes i necessàries vacances.

SE ANUNCIA:

Que, la farmacia de la Plaza Marchando, tendrá cerrado al público, por vacaciones, durante todo el mes de Agosto.

Les atenderemos en la Farmacia. C/. Figueras, 11.

Y que, durante el mes de Septiembre, cerrará por el mismo motivo la Farmacia de C/. Figueras, y les atenderemos en la Farmacia de la Plaza Marchando.

Disculpen las molestias. GRACIAS.

Taula rodona: El Teatre Principal

Les revistes de l'Artà i el Bellpuig convocaren pel passat 19 de Juliol una Taula Rodona a celebrar en el Saló d'Actes del Centre Social i com a tema: El Teatre, reestructuració, nova construcció, què?

Dugueren la veu cantant en Xeraff (Artà), en Guiem (Bellpuig), D. Joan Sard (Propietari del Teatre), En Segura (Empresari actual) i El Batle, Jaume Morey que havia de ser el moderador.

Per les dades en que esteim i a pesar de que En Segura trobava que havia poca gent, la veritat es que una cinquentena de persones, són moltes en aquestes fetxes.

Postures distintes se donaren a entendre a lo llarg del vespre, si bé totes consideraven la necessitat de fer un Teatre, reconstruir l'actual, etc, però fer alguna cosa i prest.

Se 'discutiren xifres (pareix que anaven pels 50 milions), se digué que de forma privada era un complet desbarat i s'havia de deixar fora, i que lo millor era a través d'una Entitat Cultural, social, o de l'Ajuntament.

D. Joan Sard digué, ja ho havia comunicat abans al Batle, que si s'usava el lloc actual del Teatre i després de tasar l'actual solar ho rebaixaria amb un milió de pessetes.

tre i després de tasar l'actual solar ho rebaixaria amb un milió de pessetes.

Al final després d'haver-ne parlat prou se concreta en lo següent:

1.- D. Joan Sard i l'Ajuntament per separat ferien una tassació del edifici actual del Teatre Principal.

2.- Se feria un avantprojecte tenyent en conta dues possibilitats; A) Construcció a un altre lloc i B) Reconstrucció del actual edifici, tenyent en compte si se pot aprofitar qualque cosa, o bé s'ha de fer tot de nou.

Se digué que a les Illes no hi havia cap arquitecte que sabés molt damunt lo del Teatre i que tal volta s'haurà de cercar defora de l'illa.

3.- Que quan se sapi el preu, no sols de l'edifici, sinó del revestiment interior (butaques, equips de so, etc...).

Després se demanarà l'opinió al poble, se voran les possibilitats econòmiques, se farà un estudi complet a fi de saber que vol la gent i si ho pot pagar.

El Sr. Segura al final de la Taula Rodona, va voler fer notar expresament el seu agraïment al poble d'Artà per tots els anys de la seva Gerència del Teatre.

SUSCRIBASE A "BELLPUIG"

Revista local de actualidad, que D.M., cumplirá el próximo año SUS BODAS DE PLATA.

Xezzim-Xezzam

enguany fa molta de calor, però no tanta com l'any passat. Es que l'any passat anàvem amb sa llengua a defora, com es cans. Per cert, no importa passeu pena des cans, estan tots vacunats. Així maldament vos llepin un garró, no hi ha por des tifus. Ademés noltros també estam vacunats, i per lo tant no hi ha por de ses ferides.

DIUEN QUE A LA FI es podrà ballar de bot. No sonarà qui tendria que sonar, però sonarà el grup Sis--Som i Música Nostra. Ells mos tocaran ses jotes i es boleros. Tot te arreglo en aquest mon, però segons qui, encara està amb ses "mateixes".

I DE SA DEIXADA de ses monges, que m'hen direu?. Diuen que ja no mos posaran més injeccions. Es una pena que un servei que havien fet durant

tants d'anys, ara s'interrumpesqui definitivament. S'ho deuen haver pensat bé? Però tenim un bon successor. Només que s'horari que ha posat serveix per gent desenfainada. Molts hauran de deixar mig jornal, a no ser que hi vulguin anar s'horabaixa, pagant, és clar, però li posaran, ves si no. Hi haurà bon servici, no heu dubteu. Això si, pagant. I es poble calla, paga i sofreix. Com sempre.

QUE NO HEU ANAT PER SA DUAIA, a prendre banyos enguany?. Idò anau-hi i vos trobareu amb la mar plena d'aigua i altres herbes, com pot esser: botelles, pots, plàstics i tota classe de porqueria. Es que per lo vist, hi van cada setmana excursions d'extrangers, i fan lo que volen. Hauriem de posar un poc d'ordre i dir a ses guies que els advertissen que per aquí estam civilitzats, i que si ells es creuen poder fer lo

que volen, van molt errats de comptes. Ai, si noltros fessém això o parescut per la seva terra, de segur que ja ens haurien empresonats. I una altra cosa; sa gent es pregunta: A on s'ha d'anar per demanar permís per acampar pel terrenys de Sa Duaia?..

JA SOM A SES FESTES. Anau alerta a cansar-vos massa, i a menjar de demés. Com veureu als programes, hi ha espectacles per tots es gusts, així que no us queixeu des nostro Ajuntament. Fa tot lo que pot per alegrar-nos, i així no pensar pus amb ses penes i amb el Sr. Ministre. Molts d'Anys.

Groc, Verd i Negre.....

VIATGES millor

G.A.T. 820

C/. Binicanel·la, 12.- Tel 58.55 15/52 CALA MILLOR
Carretera Cala Gulla -Tél. 56 40 17 Cala Ratjada

ANDORRA Y PIRINEOS (desde Palma)

ANDORRA en hoteles de XXX desde

10.200 pts.

ANDORRA Y LOURDES. 5 noches. Hotel más traslados.....24.000 Pts

Barco ALCUDIA/ CIUDADELA ALCUDIA

Salidas lunes, miércoles, viernes, sábados y domingos a las 08,30hrs.

Regresos: mismos días a las 18.00 hrs.

Precio ida y vuelta:

4.250 pts.

CRUCERO -PASEO a través del MEDITERRANEO, combinando estancias en RUSIA, GRECIA, TURQUIA, BULGARIA y RUMANIA desde:

44.900 pts.

PARA OTROS DESTINOS CONSULTENOS SIN COMPROMISO

ACORD PRES PER L'AJUNTAMENT EN SESSIO PLENARIA DE DIA 13 DE JUNY DE 1984

L'Ajuntament, per mitjà de la regidora que organitza les festes va comunicar a les dues agrupacions de balls folklòrics del poble la seva intenció d'incloure als programes de festes populars de Sant Pere i Sant Salvador una festa pàgsa a la qual hi podrien participar ambdues agrupacions.

La resposta d'una d'elles va ser que volia actuar bé a la Colònia bé a Artà, però tota sola. L'altra agrupació accepta la invitació.

Per intentar trobar una solució, l'Ajuntament va proposar que hi hagués una festa per a cada agrupació i que fos un sorteig la forma de decidir on i quan actuarien cada una. L'agrupació que havia acceptat la primera invitació no acceptà la proposta per entendre que els discriminaven sense motiu.

L'Ajuntament, en vista de la radicalització de postures, va convidar les dues agrupacions a reconsiderar les seves actituds. No havent tengut notícia que cap d'elles hagi canviat d'opinió i considerant que l'Ajuntament no ha d'aumentar el foc de la discòrdia adoptant decisions que puguin ofendre un col·lectiu o altre, adopta, per prudència i amb molt de disgust, la decisió de suspendre la inclusió en els programes de festes de la Colònia de Sant Pere i d'Artà la tradicional i tan acceptada pel públic festa pàgsa.

En fer públic aquest comunicat l'Ajuntament pretén dos objectius:

1er. assabentar la població dels fets i dels motius de la decisió adoptada.

2on. incitar les persones de bona voluntat de cada agrupació (moltes a cada una) que reflexionin si no és millor acceptar-se mútuament i superar els enfrontaments que impedeixen als artanencs admirar el seu art a les festes.

Artà, 11 de juny de 1.984

PERE PUJOL

Expone sus obras en Artà

Gregori Maleu

Con ocasión de las fiestas, nuestro escultor Pere PUJOL expone una nutrida colección de obras de "terra cuita", mármol y bronce, fruto de un intenso trabajo llevado a cabo a lo largo de un año.

Los horizontes del trabajo creativo son siempre arcanos y sorprendentes. Los verdaderos genios son capaces de romper moldes, de recrear formas, de inventar posibilidades en un intento permanente de decir los secretos de la belleza. Cuando parecía que todo estaba dicho en el amplio abanico de formas escultóricas, llega la mano mágica del artista y comienza a dar vida a los elementos, sugiriendo sorpresas, recreando sentimientos, transmitiendo tesoros de calidad estética o simplemente marcando los proféticos avatares de un buen quehacer laboral. Hacer escultura es algo más que tener oficio, que saber manejar los materiales, que familiarizarse con los elementos técnicos; es, sobre todo, creatividad inacabable, servida con el esfuerzo de unos seres privilegiados tocados por la mano pródiga del Creador.

La exposición, nutrida y selecta, que nos ofrece P. Pujol tiene el sorprendente encanto de la variedad, de la calidad, de la temática que la hacen como un hito en la brillante carrera del artista. Junto a los elementos populares de raigambre profunda en nuestro pueblo -demonios, cabezudos, payesas...- podemos encontrar mármoles de abstracciones poéticas y de imaginaciones brillantes de belleza incomparable.

Para nosotros, esta exposición es un reto y un enorme compromiso para el artista. Ahora sabemos que le podemos exigir más, mucho más; que su trabajo constante y denodado puede ofrecernos sorpresas todavía más espectaculares y selectas que las que contemplamos en esta muestra.

RECEPTA

per madò Antònia Gili

POLLASTRE A LA TARONJA

INGREDIENTS (per a 10 persones)

10 trossos de pollastre (a ració)

Sal.

Prebre bo.

Oli i un poc de saïm.

Suc de 5 taronges.

MANERA DE FER-SE:

S'agafen els trossos del pollastre i es salen i se lis posa prebre bo. Es sofregeixen. Una volta sofrits, es col·loquen dins una greixonera, mesclant-li a tot el sofregit (juntament amb el seu suc) el suc aconseguit de les 5 taronges.

Tan es pot coure en el forn, tapat amb un paper d'alumini o a foc lent, , tapat per espai d'una horeta.

Es serveix amb patatetes rodones frites a poc foc amb sal i prebre bo. També es pot servir una ensalada d'enciam.

UN ANY DE RESIDÈNCIA

Amb motiu d'haver-se complit fa poc temps el primer aniversari de la inauguració de la nostra Residència, BELLPUIG aprofita l'avinentsa, i intenta fer un petit balanç de lo que ha representat aquest any pel poble, el tenir un lloc on s'hi han acollit les persones que voluntàriament, o

per necessitat, formen una comunitat a la casa de la Posada dels Olors.

Per aquest motiu, BELLPUIG ha fet una petita entrevista a la Superiora del Convent de La Caritat, Sor Isabel Mestre la qual està al front de la direcció de la Residència.

BELLPUIG.- Sor Isabel, com definiria aquest primer any d'experiència de la Residència en l'aspecte econòmic?

SOR ISABEL.- Crec que, per enguany, podem dir que justet, justet, però ha estat positiu. Ens hem defensat com hem pogut, i pareix que podríem firmar perquè l'any que correm sia més o manco, però heu dubt, perquè aquest primer any s'han rebudes unes ajudes que de segur no tornaran, a pesar que s'han demanaran d'altres. Ens referim a diverses subvencions que es poden sol·licitar.

B.- Es poble col·labora o ajuda a la Residència?

S.I.- Desgràciadament tenc que dir que no. Llevat de petites i esporàdiques ajudetes, i sobrants d'algunes festes, de lo demás és molt poc. Lo ideal (i hi ha bastants de pobles que ho fan) seria que els mercats, si sobra fruita, verdures, etc., que tanmateix no es pot aprofitar per l'endemà, ens duguessin tot això a la Residència i solventaria moltes coses, al menys, es reduiria bastants de gastos.

També agrairíem als particulars, que si els sobra res de cuina: fruita, verdures, patates, etc, ens farien molt contents si ens duen qualche coseta, i també serviria per restar gastos a la casa. Sa gent s'hauria de mentalitzar d'aquest problema.

B.- Actualment quantes persones hi ha a la Residència?

S.I.- Ara són 22 els residents, 18 són del poble d'Artà i 4 de fora poble. Hi ha 3 matrimonis, i dues persones que passen del 80 anys.

B.- Quantes persones han mort ja des de que s'ha inaugurat la Residència?

S.I.- Són 4 ja les persones que han mort a la Residència.

B.- Basten les places o llits, de la Residència per atendre les sol·licituts que reben?

S.I.- Més o manco, sí. Però si tenguessim més habitacions individuals tendríam més gent, i més ben atesa. Aprofit per dir que si un dia es fa una ampliació a la casa, es tenguí en compte aquesta qüestió, perquè és molt important, de cara als residents.

B.- Quines són les quotes mínimes per poder entrar a la Residència?

S.I.- Per la gent del poble actualment són 25.000 pessetes cada mes. Al principi es cobrava el 75% de la pensió, però avui és impossible subsistir en menos de la quantitat estipulada. Això i tot hi feim moltes quebres, degut a la calefacció, que es consum és gros i està molts de mesos oberta, però és un servei a la casa molt necessari ja que els vellets s'hi senten a gust, i això és lo principal.

B.- I pels de fora poble, quina cantitat es cobra?

S.I.- Als de fora els cobram 30.000 pessetes.

B.- Es fàcil l'organització de la casa; es pot dur sense molts d'esforços?

S.I.- S'organització interior i enfocada a les persones, creim que es du: bastant bé, almanco, això és lo que ens diuen, que diuen els mateixos residents. Procuram donar-los un tracte molt familiar i carinyós, i també amb disciplina, com és natural. Lo que al meu entendre és d'urgència és que es posi una persona la qual fos responsable directe de l'edifici de la Residència, i que passàs molt sovint per poder rebre i veure les anomalies que van sortint, i dar-les una prompta solució. Aquesta feina ens descansaria molt les nostres espatles, i ademés crec que aquest feix no és per noltros.

B.- Que fan quan un resident necessita esser internat a una clínica, o bé anar a l'especialista? Quina assistència rep amb aquests casos?

S.I.- Es un fet en què ens hi hem trobat amb unes quantes ocasions i que ens preocupa de veritat. Com sabem només som dues les monges encarregades dels residents, i quan hi ha un cas de donar assistència mèdica a fora, ja bé al especialista o per radiografies, primerament avisam els parents del malalt i ells s'encarreguen d'acompanyar-los, però hi ha casos en què no es presten els parents o hereus, i no queda altre remei que noltros fer un esforç i anar-hi. Menos mal que al poble hi ha dues persones que, si poden, s'ofereixen i qualche vegada ens fan el favor, ademés de posar-hi moltes vegades del seu.

B.- Quina solució hi veu per tant en aquest problema?

S.I.- Sa solució jo la hi veig a què es formàs dins la gent del poble un grup de persones que voluntaris i poguent disposar d'un temps lliure, fessin tornos, donant per tant un servei més o manco continuat pels casos

en què el malalt no tingués assistència per part dels seus parents.

Crec que lo de menos seria el trobar diners per subvencionar aquests desplaçaments; lo més difícil són ses persones. Però no dubtis que seria una obra social molt bona i necessari.

B.- Sor Isabel, per què no ens relata el quefer d'un dia qualsevol a la Residència?

S.I.- Es un poc difícil de desmenysar perquè hi ha moltes i petites feines que se presenten. La gent es xeca a les 8,30 per a les 9 comparèixer a berenar.

Si n'hi ha qualcun que necessita ajuda per vestir-se o per fer-se sa higiene, noltros hi anam i arreglam ses seves necessitats. Després retiram la taula i la preparam pel dinar que es a la una. A les 5 de la tarda les donam un petit berenar, a l'hivern, un cafè amb llet i a l'estiu una cosa fresca. El sopar és a les 8 i després veuen un poc la televisió o passen el temps i a les deu, més o manco, es tanca i se'n van a dormir.

Així que la feina nostra és estar pendents sempre de les necessitats o queixes que surten a lo llarg de les

jornades. A vegades n'hi ha moltes, i dies no tantes, però mai estam aturades. Si no, es troben bé, els pujam el menjar a l'habitació, i com és natural si el vespre necessiten res, mos aixecam al primer toc del timbre. De les feines manuals s'encarreguen tres persones seglars, pagades per la Residència. Una cuinera, i dues dones més que fan la llimpiesa de la casa i renten la roba. També els ajuda, sobretot a la cuina, una altra monja del convent.

Els dissabtes i diumenges el sopar el servim noltros, ses monges, i els diumenges es turnen entre 4 per fer el dinar.

B.- Hi ha hagut moviment de monges darrerament?

S.I.- Sí, es mes passat se'n va anar Sor Francisca Florit (enfermera) la qual ha estat destinada a Formentera, i ha venguda Sor Mª Teresa Fontanet, que substituirà Sor Juana, com a mestre al nostre col·legi

Mos despedim de Sor Isabel, desitjant-li acert al front d'aquesta casa que avui fa un servei molt bó i necessari al poble.

G.B.

ELS COMPTES DE LA RESIDÈNCIA

El balanç que ha estudiat el Patronat de la Residència i que correspon al període abril 1983 a abril 1984 conté les quantitats següents:

INGRESSOS:

Quotes dels residents	5.137.512 Pts
Quotes per manutenció	249.400 "
Donatius	128.600 "
Recuperació Telèfon	9.469 "
Interessos bancaris	16.967 "
TOTAL INGRESSOS	5.541.948 "

DESPESES:

Manutenció	1.314.657 Pts
Nòmines	2.392.415 "
Seguretat Social	750.524 "
Combustible calefacció	972.500 "
Combustible cuina	108.553 "
Energia elèctrica	373.777 "
Material d'equipament	279.818 "
Materials de neteja i bugaderia	104.744 "
Companyia Telefònica	76.900 "
Despeses per reparacions	23.752 "
Subscripcions	28.000 "
Despeses per farmàcia	31.457 "
Despeses diverses	10.036 "
TOTAL DESPESES	6.467.133 "
Diferència en menys	925.185 "

Aquest dèficit ha estat cobert de la següent manera:

Subvenció de l'I.N. de Empleo	599.957 Pts
Subvenció del Consell Insular de Mallorca	289.801 "
Aportació de l'Ajuntament	35.427 "

Com a primer any el resultat no ha estat, segons opinions manifestades per membres del Patronat, massa dolent si tenim en compte que era molt difícil fer un pressupost atracat a la realitat. Amb aquestes xifres ja serà possible actuar més directament sobre els distints elements.

Així, per exemple es confia que gràcies a la instal·lació d'energia solar -per a la qual es té una subvenció del Consell Insular de Mallorca de 835.736 -es pugui reduir molt en el concepte d'energia. També influirà positivament el que la Residència funcioni amb totes les places cobertes ja que significarà un augment notable en els ingressos i gairebé imperceptible en el de despeses. Això no obstant, s'ha de tenir en compte que la subvenció del Instituto de Empleo és per una sola vegada, en concepte de creació de nous llocs de feina.

El que seria ideal, en opinió del Patronat, seria una col·laboració més directa per part del poble. Les residències ubicades a altres pobles es mantenen perquè la mateixa gent del poble la sent seva i aporta el que pot, ja sigui en donacions en metàl·lic, ja sigui en donacions en espècie. S'ha d'entendre que la consolidació de la Residència interessa a tots, no per preveure que s'hi hagi d'anar a residir, però sí perquè hi hagi la possibilitat de, si s'ha de mester, estigui oberta a disposició de tots.

NA BATLESSA

Al programa de festes d'enguany hi ha un acte previst per dia 5 d'Agost, el dissabte de festes, que cridarà l'atenció, satisfactòriament, a tots els artanencs. Aquest dia es produirà la donació de la finca Na Batlessa al poble. El seu propietari, don Cristòfol Ferrer Pons, que en altres vegades ja ha donat proves del seu amor a la seva vila, farà la cessió de gairebé tota la finca culminant així un procés iniciat fa uns anys i del qual se n'havia parlat i especulat molt. Dia 5 serà el dia. No podien començar millor les festes.

La cessió va ser oferida mitjançant un document datat el 16 de Juliol d'aquest any i que va ser acceptat pel Consistori, reunit en sessió plenària. En aquest document s'especifica que la finca en qüestió té una superfície aproximada de 4.100 m² i que se'n fan dues porcions, una al fons de la finca (a la part del carrer Teulera) de 1.400 m² de superfície i una altra, a la part de davant, de 2.682m². Aquesta part, la que conté la casa, és la que s'ofereix en donació. Les condicions són les següents:

"La part no edificada serà destinada a espai lliure d'ús públic, establint-hi un parc o zona ajardinada d'ús públic. Les obres d'ajardinament las farà l'Ajuntament abans del 30 d'abril de 1987. L'edifici serà destinat a centre d'ús o servei públic, com per exemple activitats culturals, cívico-socials, sanitàries, etc. però sempre d'útil utilitat pública i que l'Ajuntament les tenguí per convenients. Tant la finca com l'edifici no podran ésser destinats a finalitats distintes a les esmentades, ni podran ser negociats ni transmeses a particulars. L'Ajuntament també es compromet a dotar dels serveis urbanístics necessaris perquè el remanent de la finca tenguí la consideració de solar sobre el qual s'hi puguí edificar dos edificis d'acord amb la normativa urbanística vigent. El sector on s'inclou la finca ha de ser ordenada de la manera següent: una via que permeti el trànsit rodat i enllaci la síquia amb l'avgda. Cardenal Despuig; l'actual edificació destinada a dipòsit de sementals, serà destinada a accés dels futurs edificis i al parc. Les propietats que donin al parc no podran tenir-hi accés, però a partir de la primera altura, i d'acord amb un pla que a l'efecte redactarà l'Ajuntament, podran tenir-hi vista i obrir-hi finestres sempre que respectin l'ordenació de façana que establirà l'Ajuntament".

Es evident que aquestes condicions han estat produïdes d'un acord previ entre la propietat i l'Ajuntament i que són altament favorables al poble la qual cosa demostra el tarannà de benefactor del propietari.

Per arribar a aquest acord han estat elaborades distintes alternatives d'ordenació urbanística que han es-

tat estudiades detingudament. El dia de la donació seran exposades les idees bàsiques del que serà el futur parc de Na Batlessa.

Per descriure mínimament aquest avantprojecte direm que es preveu construir una pèrgola peatonal (el trànsit rodat no serà permès dins el parc) que enllaçarà a un mateix nivell el que podríem dir prolongació del carrer Nou amb la del carrer Llebeig voltant, per la vorera del Banc Hispano, fins al carrer Ciutat. Entre aquesta pèrgola i l'edifici, a un nivell inferior, aniria la zona ajardinada. En principi es pensa en retirar les parets que van des dels caps de la pèrgola fins als reixats de ferro al costat de la porta principal. Aquests enreixats quedarien amb una funció ornamental. No hi ha idees definides sobre el destí de l'edifici, però una mostra del que podria ser el seu caràcter el pot donar el fet que s'hi pensi ubicar l'exposició d'artesanía artanenca que s'obrirà en ocasió de la fira de setembre. De totes maneres les condicions que al respecte figuren al document de cessió detallen bé a què pot ésser dedicat aquest edifici situat en una zona centrària i que pot esdevenir en pocs anys en un lloc bellíssim i d'alta funció social gràcies a la cessió que el seu propietari en farà el dissabte de festes.

Creim que el poble està d'enhorabona i que és de justícia manifestar l'agraïment al senyor Ferrer per la seva mangificència.

BESØG OLE PÅ
DANSK BAR KNOLD OG

Miguel Gili Flaquer

tot

(DANSK KØKKEN)

Camino Vecinal de Génova, 37
Teléf. 40 11 40

San Agustín
Palma de Mallorca

*Un sol
fi:
Mallorca.*

CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA

DARRER ACTE

Com que aquell dia jo no era en el poble no vaig saber la nova de la desgràcia fins al dia següent. Em produï, de veres, una especial i molt íntima reacció que tanmateix no sabia descriure: el teatre, el vell Teatre Principal, destrossat pel foc. Tot el dia em voltaren pel cap espectacles vists en ell, assaigs de comèdies i festivals, entregues de premis literaris, tota la meua personal història de cinema d'adolescència, l'enginy tenaç per passar quan era "para mayores", els primers contactes entre mans estimades en la fosca de les butaques, besades furtives, pell. També hores i hores repetint escenes, ajustant gestos, arrançant cançons, estirant cordams... I també moments intensos d'aplaudiments des de butaques i palcos ("Molt bé! Molt bé! Clas, clas, clas, clas!!!!") des de preferència (Bravo! Bravo! Clas, clas, clas, clas!!!!) i corredisses pel "galliner", xiulots, mamballetes, trui!.

Horabaixa. Eren les vuit. L'espectacle ara era tràgic, dantesco: tot cremat, fumejant encara a cel obert. La força del foc! Ferros torçats, murs caiguts, carbonissa espessa, llenyam calivós, ni rastre de cortinatges, ni bambalines, com per fer-hi en aquell espai el primer acte de "Els Odres", com incitant a la creació més portentosa que partís d'aquell no-res cremat ("Així de dol vestides estau Coves D'Artà" -havia acabat el rapsoda). El vell Teatre ens havia oferit la seva darrera funció. I ho va fer benigne, sense més víctimes que ell mateix, immolant-se com per a una escena d'incendi de la Roma de Neró. Després havia vingut la calma, les cendres i el neguit. Ploràrem alguns dels seus amics. Jo, en aquell moment, solitari, ho vaig fer amb un plany interior carregat de presències foses i ja incertes. Però ve't-aquí que un gemec apenes audible em feu mirar cap a un racó tot carbonitzat amb restes de bigam i vaig endevinar quelcom que es movia. M'hi vaig acostar i vaig descobrir, tot mascarant, un home que em semblà vellíssim, tot ruat i amb una llarga i socorrida barba, que tenia una cama enclosa entre maressos i metalls.

Com vaig poder li vaig ajudar a sortir, coix-coix, d'aquell indret. I ja assegut al mig del teatre buit, vaig mirar la seva cama ferida i amb cremadures. - "Deixeu anar" -em digué tremolós. "Som metge" -li vaig dir. "Tanmateix ja no tenc rèmei, fill meu" -em contestà. Fill meu? Qui era quell vell? Perquè em deia "fill meu"? -"No t'estrani. Si te dic fill meu és perquè t'he vist créixer" -em digué tot endevinant els meus pensaments. -"Qui sou vos?" -vaig demanar. "A mi m'havien dit que no hi havia hagut víctimes". "I és vera" -em contestà. "Idò" - "Jo som s'única víctima". - "Qui sou vos? - "Som ningú". "Ningú?" (un "sonat pensava jo, un veïnat afectat pel foc? un foll? un perdut? un desgraciat?) El vell tanmateix

ja no em feia cas: absort mirava a l'entorn i els seus ulls, ressecs de vellura, es feren humits. Intentà fer una passa envant però caigué de feblesa. - "No. No em toquis ni m'ajufis; ara ja se que m'he de morir. Sé que de fet ja som mort" - s'emocionà. "Ara ja no som res. Ja ho veus: un caramull de deixalles i carbó". "Però què deis? Desvariejau. Això és que estau copetjat, ferit". "Sí-em digué- ferit de mort".

Ja no entenia res de la situació. Però el veia a ell cada vegada més anguniós i amb respiració més difícil. -"Que puc fer per ajudar-vos?" -"Res. M'he de morir. Ja no puc ni vull viure. Setanta cinc anys és bona edat per morir. No t'ho pareix?. I més quam, com jo, un ja no té ni casa on passar els darrers temps". - "No vos apureu per això -li vaig dir-. Ja vos trobarem qualche casa a on viure". -"No, fill meu. Jo som Ningú però he de viure amb tothom, i per això necessito viure a un Teatre, on tohom ve a veurem i a fer-me companyia. Jo a canvi don distracció i disfruts, cont en el meu escenari històries d'homes i d'herois, reflectesc a la meua pantalla imatges i romanços de per tot el món. Entreg, amb el braços oberts, poemes, dances i concerts. No, fill meu. Si no hi ha teatre per habitar jo no puc viure. I en morir jo moriran també moltes de les il·lusions que jo vos he fet conèixer". Iosí. Cada vegada li costava més parlar. Vesprejava. - "No penseu ara amb això. Supòs trobarem un teatre per habitar; o si no el farem entre tots els del poble quan vos conequin". Però semblava que ja ni m'escoltàs.

Els eus ulls, profundíssims entre pell com de tortuga, recorrien un per un els palcos ja inexistents, el buc de l'escenari, l'esquelètic pati de butaques, els finestrans de les càmeres... - "Mira! -em digué assenyalant el cel a través del sostil caigut. Era ja de nit. Poques estrelles començaren a tremolar indecises. Un avió sonor atravessà l'espai obert i, en l'eco, sonà solemne, sense poder saber ben de d'on venia, un coral requiem de Mozart que ho amarà tot. En baixar els ulls, en la fosca esdevinguda, ja no vaig veure res. -"Ningú!" -vaig cridar- Ningú, on ets?" Ningú no va respondre. "Ningú!" Un silenci negre em tapà els ulls. Cec, vaig sortir al carrer per demanar auxili. Però al carrer la calma era absoluta i tot seguia com si res no hagués passat. Només, de tant en tant, algun comentari recordava la desgràcia de l'incendi. Ningú, però, s'entemé de la mort del vell Ningú.

Miquel Mestre Genovard (Juliol-84).

A la Mare de Déu de Sant Salvador d'Artà

I

Preneu, Senyora, ma rovellosa lira,
ma lira discordada i escanyada,
i amolliu els sons cairats i esgarrinxadors
de ses cordes agres.
Colgau-hi melodies, que, en aixecar-se sien
abelles d'or fiblants, sagetes afuades
que en la memòria es clavin i fins al moll dels
lossos
talment que, un cop aides, mai puguin oblidar-se.
Posau en ses cordes el ritme de la sang
vostra i el bategar del cor; la nectària
suavitat de la miraculosa llet verge
que dels vasos del pit Jesús vos xuclava;
el dringi de la veu; la música en silenci
que vos traspassa del cos harmoniós; l'immaculada
profunda dolçor dels ulls vostres
que enlumenen i embelleixen la contrada.
I, tota Vós feta so, traspassau a ma lira

II

Després, tornau-la'm, si us plau. Sereu la Musa
de totes mes cançons. Sereu ma lira.
I així podré dir tota la beutat
d'aquesta terra, que en l'ànima tenc mesa;
la pompa i rapsoda magestat
de les muntanyes que a l'entorn us dansen

enceses de sol i de jorn vestides.
I cantaré els pastius herbosos, les hortes, i les
lprades:
que, de mirant-vos tant,
vostres faïgons confusament han copiades;
les fonts ingenues, eternes i joves, que emborbo-
llant,
saben mig dir amb sa boca plena el vostre nom.
Si vós sou ma lira, recolliré en mon cant
les veus, colors i aromes d'eixa terra,
i l'ànima d'Artà,
que sou Vós en mos versos
trèmula i tendra s'encarnarà.

III

Divina Poetessa que en un sublim moment
diquereu el "Magnificat" que ve fins a nosaltres
saltant per sobre els segles, com un sonor torrent
donau encís perenne a mon llenguatge
i, sota un ajustat i lleu ropatge,
feu que hi rebulli excels i ardit el pensament!
Feu-me el joglar d'Artà, o Missenyora,
passant, per uns instants, el vostre alè dins mi:
si mai dic coses dignes de ço que m'enamora
en pau, llavors, ja me podré morir.

P. Rafel Ginard Bauçà
T.O.R.

JA NO HI HA SERVEI D'ENFERMERA PER PART DE LES MONGES

Fa poques setmanes que el poble ha sofrit un canvi de 90 graus en qüestió del servei que per espai de moltíssims d'anys havia tengut per part de les monges de La Caritat, amb assistència al dispensari i a domicili.

BELLPUIG ha visitat les monges i ens han explicat el motiu perquè han suprimit aquest servei al poble.

Segons ens diuen, l'any passat, quan vingué l'enfermera Sor Francisca, ja es pensà en deixar aquesta feina. Però davant les observacions d'algunes persones assessorades del nostre poble, optaren per seguir amb el sistema. Ara si, la decisió ha estat firme, i s'ha romput aquest vincle que unia les monges amb la gent malalta del poble.

Un dels motius diuen que és la falta de personal que sofreixen actualment, i un altre, perquè creuen un dever de justícia, havent-hi al poble una persona dedicada a fer aquest servei, és de tota raó i justícia que exercisqui plenament la seva professió.

Ara noltros preguntam: qui és el que perd amb aquesta rompuda de les monges?

Sincerament creim que el qui perd més és el poble, el sofrit poble.

El servei que les monges donaven no el dona encara que vulgui, una persona que ho fa motivat per la seva professió. Les monges bà-

sicament ho fan per vocació, i això vol dir molt. Feien una labor callada i sense esperar recompensa, a qualsevol hora, tant de dia com de nit. La gent sabia que sempre queia bé tant per posar una injecció, com per atendre un ferit, etc.

També la monja, era un consol pel malalt, era com un segon metge.

Tot això i moltes d'altres coses perd el poble d'Artà amb la supressió del servei de les monges. Es veu que queda atès pel practicant, però els canvis sempre són mals de digerir.

Ara que també les monges hi perdran. Ho tocaran amb les mans al pas del temps. Al menys no tendran el contacte que tenien amb la gent necessitada i amb les misèries que es troben a moltes cases. Ja sabem que fan una gran feina a la Residència, però això no basta. No és l'únic motiu per haver-hi un convent al poble. Al menys és lo que sembla al nostre poc entendre. Pareix que les monges han d'estar dedicades a tot al poble, no a un sector del mateix. Si no es mesclen amb la gent, procurant enterar-se de les seves necessitats, com poden ajudar-los?. Les queda l'escola, però fins quan?

El dia que l'Estat faci les suicients, de segur que no podran aguantar.

Només feim una pregunta: S'haurà pensat lo suficient a aquesta decisió?

G.B.

TOMEU FEMENIAS SARD

Una gran afició hípica

Viene de la pág. 11)

B.- ¿Quién da la preparación y los entrenos a los caballos?

T.- Pues, los mismos propietarios y CIPRIANO LEN ESCANELLAS que, además de entrenos, les da sus fervorosos masajes, que, según él, les hace ganar la carrera. Los palmesanos, viendo como lo hace, después de haber ganado E. MARISOL la carrera en Palma, todos le decían: Hoy ha vuelto el brujo de Artà".

Hay que destacar que Cipriano con sus buenas cualidades de preparador, ha hecho calmar los nervios a BOIRA DE ABRIL, ya que ha conseguido darle una nobleza extraordinaria.

B.- Con todo lo que has dicho, es de esperar la consecución de algún Trofeo en las carreras organizadas en las "Fiestas de Sant Salvador".

T.- Participaremos con el máximo interés como es habitual en la Cuadra "Sa Corbaia".

Bueno, Tomeu, muchas gracias por tus precisiones. La verdad es que hay mucho que decir por una persona como tú que amas apasionadamente este deporte por el cual es tás viviendo.

De verdad nos has contado cosas muy interesantes. Esperamos que próximamente, en otras ocasiones, nos hables de otras cuadras artanenses que hoy no ha sido posible, por atenernos al limitado espacio y tengas al corriente la afición hípica artanense con tus posibles crónicas.

A. G.

TOMEU FEMENIAS SARD, una gran afición hípica

Artá, pueblo que ya desde antiguo siempre ha cultivado el deporte hípico, en galope y trotón, se encuentra en vísperas de sus tradicionales "Festes de Sant Salvador", en que es habitual la organización de carreras de caballos.

"BELLPUIG" ha tenido la ocurrencia de hablar de la afición hípica actual de Artá, entrevistando a nuestro amigo Tomeu Femenias, un veterano aficionado de toda su vida a este deporte.

"BELLPUIG".-¿De dónde te viene esta afición a los caballos?

TOMEU.- Creo que ya nací con esta pasión por estos animales. Desde pequeño siempre los he visto en mi casa, los he admirado por los caminos y carreteras, tirando de los carros y carrioles. Después cuando fui mayor y me di cuenta que existía la Sección de Caballos Sementales del Estado en Manacor, solicité plaza para cumplir el Servicio Militar en condición de Voluntario y fui aceptado. Desde entonces es cuando en realidad empecé a conocer a fondo sus vicios, virtudes y cualidades y sobretodo lo relacionado con el trote.

B.- ¿Qué es para tí el deporte hípico?

T.- Un gran deporte, ya que en él van representadas: inteligencia, técnica y pericia de la persona humana junto a la elegancia, el brío, la fuerza y a la hobleza del caballo. Yo diría algo único, pero olvidado por muchos.

B.- ¿Qué piensas del momento actual hípico artanense?

T.- Creo que ha vuelto a aumentar la afición y sobretodo en los jóvenes.

B.- ¿En qué te basas al dar esta afirmación?

T.- Pues ya que Artá es uno de los pueblos pioneros de Mallorca y donde ha existido siempre una afición casi loca por este deporte hípico, existiendo en todo momento grandes estrellas del trote nacional.

B.- ¿En qué cuadra de las actuales te sientes más identificado?

T.- Para hablar con claridad en la Cuadra "Sa Corbaia", cuyos propietarios son Antonio Vaquer Sureda (En Toni Rai) y Damián Ginard Amorós. Creo que posee una de las mejores ganaderías de caballos de Las Baleares, en lo que se refiere a la calidad de la más pura y refinada sangre trotona.

B.- ¿Cómo la describirías a los lectores de "BELLPUIG"?

T.- Las yeguas de cría son PAT G. madre del famoso y denominado campeón nacional de los campeones de todos los tiempos ZUMBON MORA. ZARZA MORA, nieta del legendario semental francés KERJACQUES. DIN DIN MORA, hija de MARLOO - PAT G. y hermana uterina de ZUMBON MORA.

También poseía a la gran PORTUGUESA que había sido adquirida de Antonio Suñer (d'Es Pont). Poco después fallecía, después de criar una potrita, cuando ésta tan sólo contaba diez días, teniendo que ser alimentada mediante seis biberones diarios de NATIVA como si fuese un bebé.

A la última hija de PORTUGUESA se le ha impuesto el nombre de LADINA VX.

A los otros potros nacidos este año en la Cuadra Sa Corbaia, se impuso el nombre de LIDUVINA VX, a una potra y LADINO VX, a un potro.

B.- Has hablado de yeguas y ¿de sementales, qué?

T.- También posee la Cuadra un semental de pura sangre trotón americano, llamado HELIOS CH, con un record de 1'19"2. Es descendiente directo del famoso caballo llamado SCOTLAND, digo famoso porque a dicho caballo, por su popularidad, la afición americana hizo que cuando se muriese lo enterrasen en medio del más importante Hipódromo de América, siendo uno de los pocos caballos que tienen este privilegio. Hoy lo recuerda una lápida con su nombre grabado y con su mejor record establecido 1'14"1.

Hay que mencionar que, debido a

la calidad de HELIOS CH, una vez haber cubierto las yeguas de la Cuadra y debido a la gran demanda existente en Palma, ha tenido su parada ubicada dentro del Hipódromo Son Pardo, habiendo cumplido el cupo de cubriciones.

B.- Hablemos de los caballos de carreras.

T.- Los caballos de competición están formados por la elegante BOIRA DE ABRIL con sangre de SAMBO TROLLE i JORDILLA y a la rápida E. MARISOL, hija de ECHO y MARISOL.

B.- ¿Quién conduce a estos caballos?

T.- Los conduce Damián Ginard a quien, a pesar del poco tiempo que conduce, los críticos de la prensa lo han calificado de conductor magistral, ya que ha hecho bajar el record a BOIRA DE ABRIL a 1'27 y a E. MARISOL a 1'25"3.

En algunas ocasiones conducen los dos, Damián y Antonio, sobretodo, cuando las dos yeguas que corren compiten en la misma carrera.

Cabe destacar las victorias de E. MARISOL conseguidas en los hipódromos oficiales de Palma y Manacor, puesto que en 44 carreras en que ha participado, desde que es propiedad de la Cuadra, tan sólo 5, ha dejado de entrar en premio. En las demás se ha clasificado de la siguiente manera: 24 primeros, 8 segundos y 7 terceros.

Con gran satisfacción diré que la carrera de la Diada de Manacor se clasificó en primer lugar, conquistando un gran Trofeo y demostrando ser una verdadera campeona.

B.- ¿Hay buenas perspectivas para los jóvenes trotones?

T.- Para el año venidero se está preparando para competir al campeonato de los dos años a un potro que posee la Cuadra, hijo de HELIOS CH, y de la danesa FATA MORGANA, llamado JORN DE CREAT. También se está preparando la yegua DIN DIN MORA.

(Pasa a pág. 10)

COMENTARI:

Un altra vegada esteim immersos en el truí del futbollet que per aqueixes dades comença a partir, a desengresar-se i a fer els primers "entrenos".

Nova directiva, almanco, així són els capdavaners i altres que ja esteien dins l'assumpte directiu passat. I en tot pareix que les coses han canviat molt i m'expli-caré.

A.- Se dona més informació. Quan se sap una cosa, quan ja no es poden produir sorpreses (fixatges, concre-tats) se dona informació detallada del cas no sols als medis informatius sinó que se produeixen reunions infor-matives al Club, si bé en molt poc socis.

B.- Per primera vegada el dia del primer "entreno" varen esser presentats els jugadors al públic perquè els coneguessin i no especulassin, donant explicació d'allà on venien i el seu nom de pila. Fou un acte amb molta assistència de públic que agrai aquest detall.

C.- Les reunions informatives, si bé en pocs socis (sols hi devia haver unes 25 persones), foren interes-sants per poder saber no sols la composició de l'equip, la Junta Directiva sino també el preu dels nous socis per aquesta campanya (8.000 els homes, 4.000 les dones i 2.000 els joves menors de 16 anys), els preus de les ta-quilles (els mateixos que l'any passat), les innovacions (a les festes, en el Torneig, pagaran aquells que encara no tinguin el carnet de soci en regla, considerant en re-gla el pagament de la quota -pareix que hi ha molt de tipus vivendi que passa en cançons i hi ha molts que es diuen socis i ho són de paper, ja que no de billets-), la presentació del partits que ha de fer l'equip abans del començament de la Lliga (Torneig de Sant Salva-dor-amb el Poblense i Escolar-, partits a Capdepera -Torneig amb el Escolar, Cardassar i ...-, partit a Badia per l'incorporació de Cebrian).

Per tot això esperam que les coses siguin iguals, seguint informant i donant compte de lo que es faci, mil-lorarà el contacte entre tots i l'equip i Artá i sorti-ran guanyant.

NOTA: BELLPUIG recorda que el darrer dia del Tor-neig, dia 11 d'Agost se faran entrega dels Trofeus de la campanya passada i oferits per la Revista i que són per: Rodríguez.- Màxim goleador i Trofeu de Sa Regularitat. Pep Maria.- Trofeu a sa Regularitat dels locals.

J.M.C.

C.D. ARTA:

Directiva

Président: Jaume Mora i Munar
Vice-President: 1er.: Antoni Flaquer Escanellas
" " 2on.: Bartomeu Coll Servera
Tresorer: Antoni Ferrer i Flaquer
Contable: Antoni Cursach Flaquer
Secretari: Guillem Ferragut Danús
Vice-Secretari: Jaume Rosselló Picó
Vocals: Antoni Ribot Carrió, Llorenç Pons Isern, Juan Riera Carrió, Pere Josep Gil Fuster, Ignaci Maria Na-dal, i Antoni Alzamora.

Plantilla

Composició de la plantilla segons informació rebuda per la Junta Directiva el 23 de Juliol a la reunió que es va fer als salons del Club.

Jugadors de l'any passat i que continuen:

Ferrer C.	Ferrer R.
Mascaró G.	Grillo F.
Serra D.	Rosselló M.
Suárez M.	Maimó B.
Amer P.	Piris R.
Massanel J. (Aquests dos perteneixien als juve-nils i han estat incorporats al primer equip).	

Incorporacions:

P. Durán (el més aplaudit el dia de la presentació).
Juan Lorenzo (Juanito), Procedent del Manacor
Jaume Caldentey (Porto Cristo). Cebrián (Badfa).
Bernat Martí (Escolar) i Jordi Vallespir (Esportes).
Pareix que el darrer dia s'havia fixat a Mateu Munar del Manacor

Se conta actualment amb els jugadors juvenils següents: Monserrat Santandreu, Juan Riera, Jordi Sancho, Antoni Ginard i Jaume Mascaró.

Entrenador: Jaume Mascaró

A prova: Hernández (Del Escolar) i Jaume Coll (del Farrutx).

JORGE LLULL RIERA

EFICACES
SILENCIOSAS
GRAN RENDIMIENTO
ECONOMIA

Distribuidor y asistencia Técnica:

BOMBAS GUINARD S.A.

PARA VIVIENDAS
INDUSTRIA, JARDIN y
AGRICULTURA:
ASPERSION, SUMERGIDAS Y
VERTICALES

C/. Figueras, 29

ARTA

Telf. 56 21 18 (contestador automático)

Visite exposición o pida información a su proveedor habitual.

Al mismo tiempo, reparamos cualquier tipo de motor eléctrico y bomba.

¿Porqué mandar sus motores eléctricos y bombas a Palma o Manacor, cuando en Artá se la pueden reparar por el mismo precio?. HAGA LA PRUEBA!!!!.